

РЕШЕНИЕ

№ 14242

гр. София, 08.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4048** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Директор на Регионална дирекция С. при Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите чрез адв. А. К., срещу решение № 418 от 23.01.2024г. по НАХД № 11737/2023г. на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав. С решението е отменено наказателно постановление № 002206/24.07.2023г. изд. от КЗП, с което на осн. чл. 210а от ЗЗП на „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лв. за нарушение на чл. 68ж т. 7 вр. чл. 68г ал. 4 от ЗЗП.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Излага се несъгласие с изводите на районен съд, че са налице при издаване на НП процесуални нарушения.. Счита се, че от събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства по категоричен и несъмнен начин се е установил, че е налице извършваната от търговеца нелоялна търговска практика. Иска се отмяна на въззивното решение. Претендират се разности за юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, не изпраща представител. С молба от 27.05.2024г. чрез адв. К. изразява становище по хода на делото, поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно

прави възражение за прекомерност на възнаграждението на процесуалния представител на ответника хонорар.

Ответникът по касационната жалба чрез адв. М. оспорва касационната жалба. Подробни съображения излага в представена писмена защита. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е отменил изцяло наказателно постановление № 002206/24.07.2023г. изд. от КЗП, с което на осн. чл. 210а от ЗЗП на „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лв. за нарушение на чл. 68ж, т. 7, вр. чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП.

Съдът е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на ответника по касация тъй като в АУАН и НП не се съдържа точна, ясна и конкретна формулировка на доводите на наказващия орган за извършено нарушение. Констатирал е, че в АУАН и последвалото го НП, не са въведени точни и ясни твърдения за вида на стоката/артикула, броя на същите, мястото, където са били позиционирани, цената на същите, които обстоятелства са съществени тъй като очертават елемент от обективната страна на соченото нарушение.

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 24.02.2023г. в обект „Л. С. 175“, [улица] била извършена проверка от св. Д. Д.. В хода на проверката свидетелката установила, че разнообразен асортимент от храни и други стоки са изложени за продажба чрез поставен голям етикет, като на червен фон с голям шрифт била изписана информация „САМО СЕГА“ – вид на артикула и цената, както и „КОЛИЧЕСТВАТА СА ОГРАНИЧЕНИ“. На 20.03.2023г. свидетелката съставила АУАН, в който отразила, че дружеството е извършило нарушение на чл. 68ж, т.7, вр. чл.68г, ал.4 ЗЗП.

При идентична фактическа обосновка и квалификация на соченото нарушение е издадено и процесното Наказателно Постановление, с което на жалбоподателя „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лв.

Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК.

Тези доказателства правилно са оценени от въззивния съд като непротиворечиви и взаимно-допълващи се.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че не са описани факти и обстоятелства в АУАН и НП от обективна страна на извършеното нарушение. Съдът е оценил това несъответствие като нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН. Преценката на съдебният състав е правилна. И акта, и наказателното постановление се позовават на фактите, описани в протокол КП № К

2755369/24.02.2023г., т.е. в него са описани обстоятелствата за констатираното нарушение, отразено в този протокол. Задължение на административните органи е да посочат точно фактите, от които следва административната отговорност на лицето. В случая това не е сторено. В протокола се сочи, че при проверката е установено, че „на богат асортимент от хранителни продукти е поставен голям етикет, върху който е изписано „Само сега –вид артикул и цена“, като подробно са изброени 4 вида артикули с посочения етикет – микрофибърни кърпи, меденки ХХЛ, терде миди. В акта и наказателното постановление не се сочат констатирани при проверката факти, описани в протокола за проверката, на които се позовават органите. В случая е налице допуснато процесуално нарушение – липса на отразяване на установените факти от проверката в акта и наказателното постановление, което води до невъзможност да се установи основанието за налагане на санкция. В тази връзка следва да се посочи, че волята на АНО следва да е ясна и недвусмислена. Недопустимо е съдът да извлича каква евентуално е същата от доказателствата по делото. Този реквизит не може да бъде извличан по пътя на формалната или правна логика, като това би имало за последица неопределеност на регламентацията на обществените отношения, и в сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Порокът - неяснота, непълнота и неprecизност в словесното описание и правна квалификация на извършеното е винаги съществен, тъй като внася неопределеност в обвинението, предмет на АУАН и НП и нарушава правото на защита на посочения извършител. Последното представлява самостоятелно основание да бъде отменено наказателното постановление и като е сторил това, въззивният съд е постановил законосъобразен съдебен акт, в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

Разпоредбите чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е императивна и гарантира правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването му води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора се явява неоснователно.

Пред касационната инстанция е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника по касационната жалба. В случая, дружеството е било представлявано в производството пред АССГ от юрисконсулт, удостоверено от представеното по делото пълномощно. Следователно и предвид изхода на делото, заявеното искане е основателно(б3д, ал. 4 от ЗАНН). Размерът на възнаграждението следва да бъде определен при спазване разпоредбата на чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната

помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно с вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН, съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, се предвижда възнаграждение от 80 лв. до 120 лв. Настоящият състав, като съобрази, че делото не е с фактическа и правна сложност, изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза в съдебно заседание и предвид искането за определяне на възнаграждение в минимален размер, приема, че възнаграждението за юриконсулт следва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева пред настоящата съдебна инстанция.

Водим от горното, Административен съд - София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 418 от 23.01.2024г. по НАХД № 11737/2023г. на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати по на „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД, юриконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.